

relse, indtil en almindelig Reform af den kommunale Beskatning og af de kommunale Repræsentationsforhold i Kjøbenhavn kan gennemføres. Efter hvad der foreligger om Kjøbenhavns Kommunes finansielle Forhold, vilde man ved at fastholde den nævnte Grænse for Indkomstskatten sætte Kjøbenhavns Kommune ud af Stand til at fremme og gennemføre de sociale Reforme, hvorom der i den nærmeste Fremtid vil være Tale, og hindre Foranstaltninger, som tilfugte at lette den ringere stillede Befolknings Livs- og Erhvervs-Vilkaar og at fyldestgøre uafviselige Humanitetskrav, særlig i Henseende til Skole- og Fattigvæsen. Mindretallet tør derfor ikke modsætte sig, at man allerede nu — som en ene-staaende og midlertidig Foranstaltning — forhøjer den omtalte Grænse for Indkomstskatten saa meget, som det er nødvendigt, for at Kjøbenhavns Kommune kan fyldestgøre de omtalte Krav. Til dette Djemed vil dog efter Mindretallets Skøn en Forhøjelse af Grænsen indtil 4 pCt. være tilstrækkelig; det er ikke rimeligt, at der vilde blive Tale om at paaligne større Procent, forinden der kan foreligge en almindelig Revision af de kommunale Skatteforhold eller af Repræsentationsforholdene i Kjøbenhavns Kommune.

Andre Reforme i Reglerne for Kjøbenhavns kommunale Beskatning finder Mindretallet derimod ikke for Tiden at være paatrængende. Særlig forekommer det Mindretallet, at Ophævelse af den Kjøbenhavns Kommune ved Lov af 19de Februar 1861 § 17 paalagte Forpligtelse til at lade en Fortegnelse over Skatteyderne trykke til Udlævering mod en lav Betaling, i ethvert Tilfælde ikke er af den Betydning, at den ikke kan vente, indtil man kommer til en almindelig Revision af Indkomstskatten.

Et andet Mindretal (Andersen) slutter sig til Ønsket om, at et Lovforslag om en interkommunal Beskatning snarest muligt maa blive forelagt, samt at Kjøben-

havns Kommune sættes i Stand til at forøge den ved Indkomstskatten indbundne Indtægt, idet Mindretallet, navnlig angaaende det sidste Punkt, i Overensstemmelse med Magistratens Udtalelse i dens Skrivelse til Borgerrepræsentationen, anser det for nødvendigt af Hensyn til de foreliggende sociale Opgaver at sætte Kommunen i Stand til at forøge sine Indtægter, endog forinden en interkommunal Skattelov maatte træde i Kraft. Ligeledes er Mindretallet enig med de øvrige Medlemmer af Udvalget i, foreløbig kun at stille Ændringer til Loven af 19de Februar 1861 uden at foretage en Sammenbragning af denne Lov med Loven af 1ste April 1887.

Mindretallet mener imidlertid, at en Forhøjelse af Skatteprocenten i Almindelighed vil virke meget uheldigt navnlig overfor de mindre Skatteydere, for hvilke allerede den nuværende Beskatning maa anses for at være i høj Grad trykkende, og derfor vanskelig kan bære en yderlig forøget Skat. Mindretallet har derfor stillet Ændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4 til §§ 6, 11 og 16 i Lov af 19de Februar 1861, hvilke Ændringsforslag gaa ud paa at indføre en stigende Skala i Beskatningen, hvorved Skattebydelen i højere Grad end nu bliver svarende til den virkelige Skatteevne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ophævelsen af Bestemmelsen i forannævnte Lov, der paahyder, at Fortegnelsen over Skatteyderne med Angivelse af deres Bolig m. m. skal trykkes og kunne erhverves af hver enkelt Skatteyder mod en lav Betaling, er Mindretallet af den Formening, at der ikke foreligger nogen for det antagelig Grund til at ophæve denne Bestemmelse.

Mindretallet har paa Grundlag af den antagne Skatteindtægt, som findes i Regnskabet for Kjøbenhavns Kommune af 1889, udarbejdet nedenstaaende Oversigt over, hvor stor en Indtægt Indkomstskatten vil give, naar den udskrives efter de Regler, som findes i det af Mindretallet stillede Ændringsforslag til § 11.